

normerede. Løn 500 Kr. for vedkommende Skriver. Hvad endvidere Embedet i Aalborg angaar, erkender Udvalget, at Kontorholdsvederlaget til dette Embede er meget lavt, idet Aalborg nu har 22,946. Indbyggere, og Kontorholdsvederlaget er kun 3,850 Kr. Vi mene derfor, at der er god Grund til, at Kontorholdsvederlaget til dette Embede bliver forhøjet, men Udvalget har dog været noget i Tvivl om, hvorvidt man skulde give hele det foreslaede Beløb. Det vil ses, at de offentlige Politifager i Genemsnittet i de forløbne 5 Aar have beløbet sig til 865, et ikke ringe Tal, og tilmed oplyses det i Anmærkningerne, at i 1895 have Politifagerne været 1242, i 1896 have Politifagerne i det første Halvaar været 782, hvoraf 603 offentlige. For det foregaaende Aar kan man ikke se, om det er baade private og offentlige Politifager, men man kan se saa meget, at for det sidst forløbne Halvaar have de offentlige Politifager været 603, og man har derfor været noget i Tvivl, om man ikke skulde have nedsat den forlangte Forhøjelse 1200 Kr. noget. Det er Udvalget beklædt, at det har været nødvendigt for den ny Embedsmand, der har tiltraadt Embedet, siden Kontorholdsvederlaget blev fastsat, at flytte Kontoret til et bedre og større Lokale, hvad der har medført en ikke ringe Udgift, ligesom man ogsaa maa erkende, at det Personale, vedkommende Embedsmand tidligere har haft, har været utilstrækkeligt. Man har dog ment, at denne Embedsmand muligvis kunde have undværet en Fuldmægtig, naar de offentlige Politifager ikke løb op til saa stort et Antal som nu. Men paa den anden Side har man ogsaa ment, at naar det her blev paatalt, vilde Antallet ikke blive saa stort i Fremtiden. Dernæst er det ogsaa vanskeligt at afgøre, om vedkommende Embedsmand er tilbøjelig til at være alt for tjenstvirig og som Følge deraf faar alt for mange Politifager. Dertil fordres jo, at man skal være kendt med de stedlige Forhold og med de Tilstande, der kunne give Anledning til Politifager. Men i de fleste Tilfælde vil det ikke være vanskeligt for Udvalget gennem de forskellige Medlemmer, der ere spredte over hele Landet, at faa nogen Oplysning og Besejning i saa Henseende, det er lykkedes Udvalget tidligere. Udvalget foreslaar som sagt ikke at gøre nogen Forandring i det af Justitsministeren foreslaede Beløb, saa at Beløbet nu bliver forhøjet fra 3,850 til 5,050 Kr. aarlig. Endelig har Justitsministeren stillet et Forslag om, at man ogsaa i Aar skal optage Kontorholdsvederlaget for Embedet som Byfoged og By- og Raad-

stuefriver i Aarhus til Revision. Det Beløb, der af vedkommende Embedsmand foreslaes til Forhøjelse af Kontorpersonalets Lønninger, er 2,700 Kr. Lønningsskontoen er nu 6,000 Kr., og den skulde altsaa efter vedkommende Embedsmands Forslag forhøjes til 8,700 Kr. Justitsministeren er af den Mening, at dette Embede forsvarelig kunde bestrides ved en Forhøjelse af 1800 Kr. aarlig, og da det under Behandlingen om Lovforslaget om Ansættelse af en Straffedommer i Aarhus er blevet fremhævet, at det var nødvendigt, at der blev ansat en saadan for at Forretningerne kunne blive varetagne paa forsvarelig Maade, har Udvalget tiltraadt Justitsministerens Forlangende for at dette kunde ske. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale de stillede Forslag.

Justitsministeren (Rump): Jeg er selvfølgelig meget tilfreds med den Behandling, der er blevet Lovforslaget til Del. Det er blevet behandlet i høj Grad imødekommende, og jeg tror i Virkeligheden ogsaa, at det bærer Vidnesbyrd om Erkendelsen af, at Arbejderne vedrørende Kontorholdsogdgørelsesloven ere udførte med megen Omhu. Den ærede Ordfører gjorde nogle Bemærkninger, der gik ud paa væsentlig at veje Arbejdet paa de forskellige Retsbetjentkontorer efter de offentlige Politifagers Antal. Det har været mig ubekendt, at man tidligere har skænket dette Punkt særlig Opmærksomhed. Jeg tror egentlig heller ikke, at man i alt Fald udelukkende skal lægge Hensynet til disse Forretninger til Grund. Jeg tror end ikke, man bør sige, at de spille en særlig gennemgribende Rolle. Der er saa mange andre Forretninger, hvorefter Embederne kunne fordeles. Det beror meget paa de lokale Forhold, om det er Søbøstæder eller Landbøstæder. Det kan være, at Forhørene af forskellige Grunde spille en anden Rolle end ene Sted end det andet, Forholdene ere desuden saa forskellige i Land- og Købstadsjurisdiktionerne. Paa Statistikken skulde man kunne stole, men hvor der er mange om det statistiske Arbejde, kan man ikke altid være vis paa, at det udføres paa samme Maade, selv om det sker samvittighedsfuldt og nøjagtigt efter de samme Regler. Jeg skal saaledes med Hensyn til offentlige Politifager henvise til Omstændigheder, der kunne gøre, at man kan faa en betydelig Forskel i det statistiske Resultat i to Jurisdiktioner, skønt der i Virkeligheden har været lige mange Politifager. Der er nogle Retsbetjente — og jeg kan ikke se, at der kan være noget at indvende derimod — der, hvor der sker Anmeldelse til dem om Politi-